

Дневникъ 71.

(стенографический)

Засѣданіе на 16 Юний 1883 г., отворено въ 2 часа слѣдъ пладиѣ, подъ прѣсѣдателството на г-на Д. Юркова.

Присѣтствующи членове 7, отѣтствующи безъ отпущкѣ Д-ръ Чомаковъ, К. Иѣвъ, съ отпущкѣ К. Калчевъ.

Прочетоха се:

Съобщение № 1645 (За надл. комиссія).

Съобщение № 1666

Д-ръ Странски: Тоя въпросъ дѣйствително е въпросъ училищентъ, но отстраненъ до нейдѣ отъ общия. Тукъ се изисква кредитъ, но и за него нѣма що да се говори. Ако има нѣщо за разискване, то е въпросътъ положенъ за мнѣніето на Пост. Комитетъ, т. е. за расхвърлянието на тоя сборъ не споредъ данъчната система, но споредъ състоянието на човѣка. Прочее въпросътъ е економически и се относн до данъчната система, та необходимо е прѣдварително да се занимае съ него финан-сиална комиссія

Т. Кесяковъ: Не е нужно, споредъ мене, да се занимава съ тоя въпросъ фин. комиссія, понеже още когато се прие прѣдставенний правилникъ бѣше рѣшено суммата да се расхвърли върхъ прамитѣ данъци. И тъй е по хубаво да се расхвърли, от олко то на глава, защото по послѣдния способъ ставатъ злоупотрѣбленія, случаватъ се доста неправди. За такива данъци приета е за расхвърляние данъчната система и е добра въ нашата областъ. Да се отлага прочее дѣлото и да се подлага на изучване на комисіената нѣма защо, — можемъ днесъ да се занимаемъ и рѣшамъ въпросътъ.

Прѣдсѣд.: Да се рѣши днесъ и да се отговори на правителството, че Пост. Комитетъ приема да се расхвърли

Д-ръ Странски: Азъ ще подкрѣна г на Кесякова да се разисква днесъ, по колкото за отговора и какъвъ да бѣде по добръ послѣ, ще направимъ едно прѣдложение да се разисква.

Прѣдсѣд.: Значи съгласни сме сега да се разисква тоя въпросъ.

Т. Кесяковъ: Понеже влизамъ въ разискване на въпроса, азъ ще кажа, както и попрѣди казахъ, че той е рѣшенъ заедно съ проекто-правилника и сега повторнo да го рѣшавамъ е излишно.

Д. Стамбуловъ: Расхвърлянето на такива данъци на глава истина напръдъ ставаха произволно. Нѣкои тогава се привилегируваха да плащатъ по малко, когато други се претоваряха, та произлизаха мжнотии, притѣснения и пр. Сега обаче не е тъй работата и въпросътъ споредъ моето мнѣние сега да се рѣши въ смисълъ поисканъ отъ градския съвѣтъ, защото по настоящемъ тоя способъ за расхвърляние, сир. на глава, основава на повече справедливостъ. Мотивитѣ сж ясни за това. Училищата сж отворени за всѣки гражданинъ, за всѣки жител на града. Всѣки баща има равно право да проважда дѣцата си въ тия училища. Една фамилия, която плаща 30 гроша данъкъ, има дѣца и ги праща въ училище. Друга фамилия плаща 20, 30 лири данъкъ и тя праща дѣцата си въ туй училище. Ако стане расхвърлянето на училищния данъкъ споредъ данъчната система, защо онай фамилия, която плаща данъкъ 20, 30 л. да плаща много повече и за училищата отъ другата, която сжщо на равно се ползува отъ благото и удобствата на училищата? Може да ми се възрази, че когато единъ гражданинъ е по заможенъ защо да не даде повече — то може да бжде справедливо, ако го приемемъ отъ точка зрѣние на чедовѣколюбие. Трѣбва да признаемъ обаче че се лишава отъ основа на законность. Както казахъ по прѣди и единий и другий проваждатъ, съ равни права на ползувание, дѣцата си въ училище, защо да нѣма и една удовлетворителна за двѣтъ страни съразмѣрность въ плащанieto? Азъ напълно одобрявамъ прѣдложението на градския съвѣтъ и прѣдлагамъ да се приеме. Тукъ почива една колко годѣ справедливостъ, която ще покрие всѣко негодование.

Вѣрвамъ да мислятъ нѣкои, че град. съвѣтъ може по тоя начинъ да злоупотреби съ справедливото расхвърляние. Азъ обаче немога да се съмнѣвамъ въ добритѣ желания на съвѣта. Той е избранъ отъ цѣлото население. Ще се грижи да направи расхвърлянето справедливо, законно, да не даде поводъ да подигне противъ себе си оплаквания. Никога не бихъ си помислилъ щото той да си позволи да направи произволъ когато е избранъ отъ това население по довѣрие. Ако си позволи да направи произволъ това население има право да лиши отъ поддържката си. За това да приемемъ прѣдложението за расхвърлянето на глава. И по тоя начинъ разбира се ще се прави една разлика между заможния и незаможния, не обаче тъй огромна, каквато ще излѣзе по оня способъ. Азъ моля почит. ми събратия да приематъ прѣдложението на правителството и свършимъ.

Д-ръ Странски: Желанието на градския съвѣтъ е да се расхвърли суммата не по прямитѣ данъци, а споредъ състоянието на човѣка. Това изражение, прието отъ г-на Главний Управитель и пратено сега намъ за разисквание, за мене е не ясно. Желаемий отъ гр. съвѣтъ способъ не е освѣнъ повторение на първия: защото расхвърлянето и събиранieto на данъци все става споредъ състоянието на човѣка. Човѣкъ има хубаво състояние и голѣма сума плаща; ако нѣма добро състояние малко плаща. Прямитѣ данъци означаватъ състоянието на всѣкого. Човѣкъ ако нѣма имотъ, търговия, пр. фесия, за да плати ще му се хвърли една сума вѣнъ отъ тия условия за данъка. Така расхвърленъ данъкътъ, разумѣва се данъкъ на глава, личенъ данъкъ, и той е на добра основа. Инакъ, ако се не гледа на състоянието на тогова и оногова, само да се каже ти дай 10 гр., той 5 гр., тоя спо-

собъ пакъ трѣбва да има подраздѣление на категории, че първата да плаща толко, втората толко и пр. А това е абсуртно, неосновано на начало.

Вънъ отъ казания начинъ за расхвърляние немогатъ глав. град. съвѣти да излѣзатъ. Немогатъ да расхвърлятъ данъци освѣнъ на основание на системата за областнитѣ данъци. Трѣбва да се слѣди по закона на данъчната система опрѣдѣлена отъ О. У. и която по никой начинъ неможе да се измѣни. Вънъ отъ тая система съвѣтитѣ немогатъ освѣнъ да расхвърлятъ добавочнитѣ пари върху данъцитѣ. Максимумътъ на тия се опрѣдѣлява всѣка година отъ Областното Събрание въ областния финансовъ законъ. Вънъ отъ това — или незная дали може да се каже тѣй' обаче така нѣкои тълкуватъ, на основание на чл 2 отъ 3-та притурка на О. У. — може да се расхвърля отъ съвѣтитѣ още по 10% възъ данъка за извънрѣдни разноски. Обаче пакъ става на основание на областнитѣ данъци.

Както видите и тая сума, която е нужна на Пазарджийский Град. Съвѣтъ може да се расхвърли само по данъчната система. Никаква нова система не може да се мисли.

Д. Стамбуловъ: Когато се четеха писмата азъ неможахъ да чуя хубаво и като говорихъ не знаехъ, че гр. съвѣтъ иска да прави категории и тѣй да извърши расхвърлянието. Азъ чухъ когато говореше г-нъ Кесяковъ, че иска на глава да расхвърля и азъ говорихъ въ полза на това и пакъ го даже поддържамъ. Щомъ е обаче мисльта за категории немога да се съгласа и незная да прѣпоръча система освѣнъ оная за данъцитѣ. Въ такъвъ случай не остава освѣнъ да се отговори, че Пост. Комитетъ неможе да се съгласи на прѣдложението на гр. съвѣтъ, което впрочемъ нѣма смисълъ.

Прѣдсѣд.: Значи остава прѣдложението на г-на Кесякова, да ся отговори въ смисълъ, че *Пост. Комитетъ не може да се съгласи да стане расхвърлянето по категории.*

Д-ръ Странски: По добръ да се каже едно по ясно прѣдложение. Ако отговоримъ тѣй ще дадемъ поводъ пакъ да питатъ. Да се отговори така: „*Пост. Комитетъ е на мнѣние расхвърлянието на тая сума да стане по начина опрѣдѣленъ отъ закона за добавочнитѣ пари, които се расхвърлятъ по нужда на град. съвѣти*“. (Приема се).

Взе се рѣшение г-нъ Ив. Ст. Гешовъ да се счита присѣтствующъ въ засѣданието на 11 т. Юния.

Писмо отъ Турската религиозна община съ молба да ѝ се отпуснатъ столове отъ Областното Събрание за да си послужи

Т. Кесяковъ: Спорѣдъ мене да ѝ се отпуснатъ подъ отговорностъ разбира се ако се случи нѣкоя врѣда.

Свящ. Тилевъ: Азъ немога да се съгласа щото една община да се располага съ областни имоти. Даже силно протестирамъ противъ такъво мнѣние. И протестирамъ като депутатъ.

Т. Кесяковъ: От. Тилевъ не може да протестира, понеже въ Пост. Ком. могатъ да ставатъ рѣшения противъ волята на единъ членъ. Тукъ се вършатъ работитѣ съ вишегласи. Ние вече имаме прецедентъ такъвъ, давали сме столове за български и други общества, а сега да отричаме на туй общество, особено като

е за училищенъ обѣдъ мисля, нече бѣде добръ. Най послѣ каква полза ще имамъ ако стоятъ праздни столоветѣ.

Д-ръ Странски: Азъ напълно бихъ подкрѣпилъ думитѣ на Н. Благоговѣйство, че, още първи нѣтъ когато едно общество бѣше поискало столове, направихъ прѣдложение да не се дава такъвъ прецедентъ. Тогава обаче не се прие прѣдложението ми отпущаха столове, а отъ тогава на сѣдне на нѣколко мѣста се взимаха. Така щого сега да откажемъ на това искание значи да дадемъ поводъ да мислятъ, че вземами мѣрки съ особенни възглѣдове, — а това не прави честъ на Пост. Комитетъ. Дѣйствително тѣ сѣ областно имущество и не трѣба да се доущатъ въ расположение на частни мѣста, обаче като сме ги давали на други не можемъ да откажемъ и въ случая. За това съгласенъ съмъ да се дадатъ съ условие, че ако стане поврѣда да бѣде на тѣхна смѣтка.

Свящ. Тилевъ: Немога да се съгласа щото веднѣжъ като сѣ били дадени, пакъ да се даватъ. Трѣба да се прѣкрати тоя обичай. Защо не искатъ стѣ дирекциитѣ? Да, дадемъ ние столоветѣ е едно докачение на достойнството на Област. Събрание, да му се разнасятъ мебелитѣ по театритѣ, по баловетѣ и по други увеселения.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване прѣдложението на г-на Кесякова да се даде изискуемото число столове на това общество. (Пада).

Т. Кесаковъ: Азъ не права прѣдложение, азъ просто подкрѣпямъ исканието на писмото. Трѣбва, ако има противно на писмото, прѣдложение да се гласува.

Ив. Ст. Гешовъ: Всѣкога положителното мнѣние се туря на гласуване, а не отрицателното.

Ив. Вазовъ: И азъ прѣдлагамъ да се гласува отрицателното прѣдложение.

Ив. Ст. Гешовъ: Добръ, тогава ние ще се въздържамъ?

Свящ. Тилевъ: Нѣма нужда да се гласува обратно: имаше прѣдложение да се отпущнатъ столове и на гласуването падна. По ясно отъ това гласуване асли не може.

Т. Кесяковъ: Прѣдложение азъ не съмъ направилъ: просто подкрѣпихъ прошенieto. Моля г-на Секретарьтъ да каже какво е забѣлѣжено въ начало. (Прочете се първий говоръ на г-на Кесякова по това прошение).

Д. Стамбуловъ: Неможе да се гласува нѣщо ако нѣма прѣдложение. Г-нъ Кесяковъ направя прѣдложение, гласува се и падна.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване исканието въ прошенieto. — (Пада).

Пристъпиха къмъ дневенъ рѣдъ, който е разглѣждане проектътъ за *нака зателното сждопроизводство*. Стигнаха сме до 135 членъ.

Д-ръ Странски: Моля да се забѣлѣжи въ протокола, че азъ се въздържамъ отъ всѣко разискване по тоя проектъ.

Чл. 155. Сждебний ислѣдователъ и прокуроръ иматъ право да нареджтъ да станжтъ подобни прѣтърсвания, които обаче могатъ да се свършватъ само на основание на писменна мотивирана заповѣдъ, която веднага или най късно до 24 часа, слѣдъ прѣтърсването, трѣбва да се вржчи на оногозъ, на когото е станало прѣтърсването.

Чл. 156. Когато има голѣма опасностъ отъ закъсняването, тогава таквостъ прѣтърсване на жилища или на лица може да се извърши дори отъ чиновницитѣ

и служителитѣ на общата безопасностъ. Въ таквизъ случаи обаче трѣбва да се издаде писмено свидѣтелство, ако поиска интересующи се, съ означение, че прѣтърсването е станало и по кои причини е станало. Това свидѣтелство се дава веднага или до 24 часа най-късно слѣдъ прѣтърсването.

Чл. 157. Когато прѣтърсването има да се извърши въ отечествие на изслѣдователтъ или прокурорътъ, тогазъ трѣбва да се повикатъ освѣнъ кмѣтъ или неговий замѣстникъ и почетени людие отъ общината, въ окръжността на която прѣтърсването има да се извърши. Нъ това не е необходимо, ако се прѣтърсва токвозъ мѣсто, въ което нѣкой е билъ заваренъ, щомъ като е билъ извършилъ прѣстѣпление, или въ което е влѣзълъ набѣденъ, когато е билъ прѣслѣдванъ, или когато се касае до токвозъ мѣсто, въ което живѣе нѣкое лице, поставено подъ полицейскій надзоръ.

Чл. 158. При всѣкое прѣтърсване на жилища или лица трѣбва да се положи старание, щото да се не причинява излишенъ шумъ, да не се прави отгичане и безпокойствие на участвуващитѣ повече отъ колко е неизбежно потребно, и въобще да става прѣтърсването съ внимателно запазване на благоприличieto и частнитѣ тайнства, които никакъ не сж въ свръзка на изслѣдуването.

Чл. 159. Когато се прѣтърсва кѣща или друга мѣстностъ, трѣбва да се призове да присѣтствува и притежателтъ или съдържателтъ имъ, освѣнъ ако това не може да се извърши по причина, че има опасностъ отъ закъсняване. Ако притежателтъ или съдържателтъ не присѣтствува, трѣбва за тая цѣль да се повика нѣкой отъ съжителитѣ му въ сѣщата кѣща или най-близкий неговъ съсѣдъ.

Чл. 160. Щомъ стане прѣтърсването трѣбва на сѣщото мѣсто да се напише и да се подпише отъ присѣтствующитѣ протоколъ за извършеното, който да се приложи при изслѣдователнитѣ книжа.

Чл. 161. Ако въ прѣтърсването или по другъ нѣкой начинъ се намѣрятъ таквизъ прѣдмѣти, които би имали важностъ за изслѣдуването като доказателни срѣдства, или които произхождатъ отъ самото наказателно дѣяние, и по тая причина подлѣжатъ на задържане, тѣ трѣбва да се вземжтъ подъ сѣдебно съхранение, или по който и да било начинъ да се уздравятъ отъ да не пропаднжтъ. Въ случай, че тѣхнитѣ притежатели не искатъ да ги прѣдадѣтъ доброволно, тогава тия прѣдмѣти трѣбва да се задържатъ по сила на властѣта.

Чл. 162. Всѣкой, който притяжава или у когото се намѣрва такъвъ прѣдмѣтъ подлѣжащъ на задържане, длѣженъ е да го прѣдаде, щомъ се покани отъ изслѣдователтъ или прокурорътъ. Ако нѣкой откаже и ако тоя прѣдмѣтъ не би можалъ да се вземе въ врѣме на прѣтърсването, то притежателтъ или скривателтъ, ако не тежи върху му подозрѣние да е извършилъ самъ той наказателното дѣяние, се принуждава съ глоба отъ 50 до 1,000 гроша или съ затворъ отъ три дѣня до двѣ седмици.

Чл. 163. Обаче горѣизложенитѣ принудителни срѣдства можжтъ да се налагатъ и на ония лица, които спорѣдъ законътъ иматъ право да отрекжтъ свидѣтелствуванието си.

Чл. 164. Когато стане нужда въ едно прѣтърсване да се прѣглѣдатъ книги и писма, трѣбва да се внимава щото да ни научатъ съдържанието имъ таквизъ

лица, които нѣматъ право на това. Въ случай, че сѣдебний изслѣдователъ самъ не присѣтствува при прѣглѣжданието, то всичкитѣ намѣрени книжа и писма щѣтъ се запечатхтъ и прѣдадхтъ нѣму, ако притежательтъ не дозволи да стане прѣглѣжданието на мѣстото, гдѣто книгитѣ сѣ намѣрени. Сѣдебний изслѣдователъ ще ги отваря и прѣглѣжда въ присѣтствието на притежательтъ и ненужнитѣ ще му повраща веднага, а за ония, които ще задържи, длѣженъ е да направи подробенъ описъ, който да се съподнише и отъ притежателя.

Чл. 165. Когато противъ нѣкое лице е вече почнало сѣдебно изслѣдувание, тогазъ можѣтъ се задържа въ пощенскитѣ и телеграфни станции всички писма и пратки, които сѣ адресувани на набедений, тѣй сѣщо и всички писма, пратки и депешы, за които е доказано, че произхождатъ на набѣдений. Нѣ на това има право само сѣдебний изслѣдователъ по длѣжностъ или по прѣдложение на прокурорѣтъ.

Чл. 166. За направенитѣ по тоя начинъ распорѣждания (чл. 165), трѣбва веднага да се извѣсти на интересующитѣ се лица, ако това може да се извърши безъ да се излага въ опасность цѣльта на изслѣдуванieto. Ако се види, че задържанитѣ вѣщи сѣ непотрѣбни, тии трѣбва да бѣдѣтъ прѣдадени на надлѣжнитѣ лица; така сѣщо и безвръдната частъ на писмо на което съдържанието само отчасти ще се задържа; трѣбва въ прѣписъ да се съобщи на онова лице, което има право да получи писмото.

Чл. 167. Ако въ врѣме на нѣкое прѣтрѣсване се случи да се намѣратъ нѣкои прѣдмѣти и слѣди, които бихъ показвали, че е извършено и друго наказателно дѣяние, освѣнъ онова за което е било прѣдприето прѣтрѣсванието или пакъ биха открили съвѣмъ друго наказателно дѣяние, тогава трѣбва за това да се напише особенъ протоколъ и незабавно да се испрати на прокурорѣтъ. Ако той не счете за нуждно да нареди наказателното прѣслѣдване, тогазъ означенитѣ прѣдмѣти, които сѣ били задържани, се повращатъ.

Чл. 168. Прѣдмѣтитѣ, които сѣ били отнети отъ пострадавший, слѣдъ свършванieto на сѣдопроизводството трѣбва по длѣжностъ да се върнатъ на притежательтъ имъ. Ако таквизитѣ прѣдмѣти не сѣ нуждни като доказателни срѣдства, тии можѣтъ да се прѣдадѣтъ на притежательтъ, когато той ги поиска, и въ врѣме ошеи на изслѣдуванieto.

У. Заповѣдъ за явяване, за довождане, за задържане и за испытване на набѣдений.

Чл. 169. Споредъ съдържанието на реквизицията отъ прокурорѣтъ до сѣдебний изслѣдователъ, за да започне сѣдебно изслѣдване, набѣдений ще се произведе да се яви или ще се доведе или пакъ, ако е нуждно, ще се запре.

Ив. Ст. Гешовъ: Азъ прѣдлагамъ да се отложи гласуванieto на тоя проектъ поне додѣто пристигнатъ другитѣ ни другари.

Ив. Вазовъ: Азъ подкрѣпамъ това прѣдложение.

Прѣдсѣд.: До кое именно засѣдание? Да се опрѣдѣли.

Ив. Ст. Гешовъ: До идущия вторникъ. (Приема се).

Прѣдсѣд.: Исне сега да се занимаемъ съ прошенията. Отъ комисситѣ нѣма нищо готово. Желаетъ ли това Постоянный Комитетъ? (Желаетъ).

Прошение отъ Григория Поля Атанасовъ

Д-ръ Странски: Азъ прѣдлагамъ да остане това прошение безъ слѣдствие. Той е хванатъ въ прѣсилие на отиравление на своята служба и вслѣдствие на това е осъденъ. Да му се даде друга нѣкоя служба, на друго мѣсто, бихъ се съгласилъ, но да се назначи на сѣщата която занимавалъ, ако не бѣде не законно, врѣдно ще е.

Д. Стамбуловъ: Азъ познавамъ просителътъ комисаръ. Той дѣйствително се обвиняваше въ взятка и прѣвишение на властѣта си именно въ биение. За обвинението въ взятка се оправдава отъ Върховното Сѣдилище, при всичко, че въ първата инстанция се обвини. Той бѣше комисаръ въ Пловдивския департаментъ и го знаа твърдѣ дѣйствителенъ. До колкото знаа нему се дължи премиението на Рунчовската околия по врѣме на бъркотиитѣ. Сега той иска да му се даде заплатата за 27 мѣсеци не е възможно да се мисли. Ако има съ нѣщо да го удовлетвори, то е да му се даде пакъ нѣкоя комисарска служба. Ние знаемъ, че мнозина сж били обвиняеми така по сѣщия членъ на О. У. по който и той, по отпослѣ пакъ сж били назначавани даже на сѣщитѣ си прѣдишни служби. Прочее и съ тоя нещастникъ може сѣщото да стане. Азъ права прѣдложение да се прѣпоржчи г-ну Дир. да го назначи за помощ. комисаръ когато се открие такава служба.

Прѣдсѣд.: Въ добавокъ ще кажа само, че Пенчерскій комисаръ бѣше се наказалъ за сѣщото прѣстѣпление за една седмица, но послѣ пакъ биде назначенъ на службата си. Азъ напълно подкрѣпямъ прѣдложението на г-на Стамбулова и съ тогава да стане тѣй.

Свящ. Тилевъ: Пенчерскій комисаръ сѣщо тѣй бѣше осъденъ, но отъ какъ прѣтърпѣ наказанието си пакъ биде назначенъ. Тоя чловѣкъ 27 м. си губи врѣмето и бѣдствува и съ него види се става исклучение. Сега да оставимъ на страна дѣто иска заплата за 27 тѣхъ мѣсеци, което е невъзможно както каза г-нъ Стамбуловъ, но поне справедливо е да се прѣпоржчи на г-на Кръстевича да го има прѣдъ видъ и назначи на служба когато се окаже вакантно мѣсто.

Д-ръ Странски: Азъ не съмъ противенъ на прѣдложението на г-на Стамбулова, обаче като просителътъ е билъ подвѣдомственъ на г-на Кръстевича, той ще има достатѣчно свѣдѣния за него и за способноститѣ му, такато се проводи прошения до него да му се прѣпоржчи да вземе въ внимание просбата му и се назначи на служба, ако се окаже вакантно мѣсто, безъ да се споменува това и онова.

Д. Стамбуловъ: За поголѣмо пояснение на работата ще кажа нѣкои подробности за обвинението на тоя комисаръ. Въ Рунчовската околия, се прѣслѣдваха размирицитѣ, бѣха хванати двама трима турци, които турили нѣколко лири въ джоба на комиссара. Той тогава замълчалъ, а отишелъ въ Чепилари и изявилъ случаитѣ на окол. началникъ, прѣдалъ нему паритѣ и споредъ наказателния законъ турцитѣ, като податели въ взятката, се осѣдили. Окол. началникъ скрилъ взятката, но послѣ се узнала работата и комисарътъ се обвинилъ като изведнашъ билъ отчисленъ отъ службата. Вслѣдствие на това ето три години става върти се по сѣдилищата и сега ето на какво полежение дошѣлъ. Не е направено сѣщото, каквото и съ други въ такива случаи, т. е. да се назначи пакъ на службата си. За това не е злѣ да се помени и това, че има и други такива случаи, та и на настоящия

просителъ поне на друго мѣсто да му се даде една като първата служба. (Приема се).

Прошение отъ жителитѣ на Чардаклия

Свящ. Тилевъ: Споредъ закона за кадастра за такива жалби може да става потъжвание до административнитѣ сѣдилища. Прочее като има изрично такъвъ членъ въ закона, настоящето прошение не може освѣнъ да остане безъ слѣдствие.

Д-ръ Странски: До колкото можахъ да узная кадастралнитѣ комиссии дори сега викатъ кметовѣтъ. Тѣй щото оплакването на Чардаклийци нѣзная на що се основава: да ли само на слухъ, че сѣ прѣтоварени или е станало окончателно размѣтанието на данъка. Въ всѣки случай обаче прошениято имъ трѣбва да остане безъ послѣдствие. (Приема се).

Прошение отъ 17 опълченци. (Проважда се г-ну Дир. на Вхтрѣшнитѣ Дѣла).

Прошение отъ Крушевската община.

Д-ръ Странски: Въ Пост. Комитетъ има прѣписка по тоя въпросъ. Трѣбва да се видатъ всички писма, че тогава да рѣшимъ; за това да се отложи разгѣжданieto до сѣббота. (Приема се).

Прошение отъ Гана

Т. Кесяковъ: Азъ прѣдлагамъ това прошение да се проводи на г-на Дир. на Вхтрѣшнитѣ работи. Ние имаме законъ за опълченцитѣ и просителитѣ като наследници на опълченецъ, — той е билъ въстаникъ и волентуръ въ Сърбско-Турската война, та може да се счита опълченецъ, иматъ право за пенсия.

Д-ръ Странски: Съгласенъ съмъ съ това прѣдложение, само да се каже тѣй *„въ случай че подпадатъ въ категорията на опълченцитѣ, споредъ закона да се отпустне една пенсия на наследниците му. Ако се лишава отъ тия права тогава да се отпустне едновременно помощъ.“* (Приема се).

Прошение отъ (Остава се безъ слѣдствие).

Прошение отъ Ката Минкова. (Остава безъ слѣдствие).

Прѣдсѣд.: Дневенъ рѣдъ е исчерпанъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Азъ има да направа едно прѣдложение. По вѣстницитѣ много се говори за проваждането на капитана Валтера за купуване на конѣе. Азъ прѣдлагамъ да се поискатъ свѣдения отъ правителството да съобщи защо е именно проведенъ Валтеръ и защо самъ а не двама поне, което е нужно за спокойствие на обществената съвѣсть, че като сѣ двамина все ще иматъ взаимна контролъ.

Т. Кесяковъ: Защо е проведено само едно лице или кой го е проводилъ?

Ив. Ст. Гешовъ: Най напрѣдъ „Народний Гласъ“ пита, че самъ Генералъ Щрекеръ проводилъ Валтера за купуване на конѣе и това то направилъ по милость, понеже Валтеръ му билъ роднина. Вслѣдствие на това антрѣфиле въ И. Г. Генералъ Щрекеръ се отнелъ до Н. С., а Н. С. писва, че азъ съмъ пратилъ Валтера, а не г-нъ Щрекеръ. За насъ неможе да бѣде въпросъ защо това лице е проведено, а не друго. Било това или онова, има началство и то отговаря за дѣйствиата му. Въпросътъ е тукъ, който може да ни интересува, защо само едно лице е проведено. За такива работи можеше да се свърши дѣлото съ успѣхъ само отъ едно лице? Именно за това да се поискатъ свѣдѣния отъ правителството,

защо само едно лице е проводило по купуване на конье и още каква е истинската мисия на Валтера.

Д. Стамбуловъ: Азъ съмъ съгласенъ съ прѣдложението на г-на Генова, но желая още нѣщо да се прибави. Да се пише на г-нъ Щрекеръ да състави една комиссия, която да прѣгледва конетѣ неспособни за работа. Не е станала никаква публикация по вѣстниците за продажбата на тия конье. Търгътъ стана даже въ празникъ, на Св. Троица, когато нѣма никой да излѣзе на търга.

Ив. Ст. Геновъ: Приемамъ това прѣдложение на г-на Стамбулова, само желалъ бихъ да стане то отдѣлно. По моето прѣдложение да се пише на Н. С. че (Приема се).

Д. Стамбуловъ: Моето прѣдложение е да се пита Началникътъ на Милицията и Жандармерията дали е съставена комиссия, която да прѣгледва конетѣ, именно кои да се извадатъ отъ полубатарейта и ескадрона и защо продажбата на тия конье е станала безъ обявление и въ празниченъ день.

Д-ръ Стански: По добръ е да се промѣни това прѣдложение по слѣдующия начинъ: (Приема се).

Прѣдсѣд.: Обявява засѣданието за закрыто.

(Конецъ въ 3 1/2 часа).

Прѣдсѣдатель: Д-ръ Гинкуловъ

Подпрѣдсѣдатель: Д. Юруковъ

Секретарь: Д. Стамбуловъ

Стенографъ: Ив. А. Шандаровъ.